

1.

Gäddbomma

Gäddbomma ha vanligtvis
3 armar. Långarmen är c:a 40
femmar lång och vardera kortarmen
eller 'stacken' är 9 femmar.

Armarna föras firkant in i
ett stort ränn, som kallas bomma-
brunn. Det är 12-14 fot högt i själva
bunngrunden utsträckt av vid ingången
till bäcken. Dessa brunnar ha
c:a 9 stycken ringar med 2 à 3
muntstycken.

Gäddbomma är avståndet

3425

Mellan benarna 45 mm. I kanten
 eller bålgen 30 mm.

För svagt fäster hammarna
 många slita byxor. De äro äro
 vanligtvis mindre än den nu
 beskrivna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

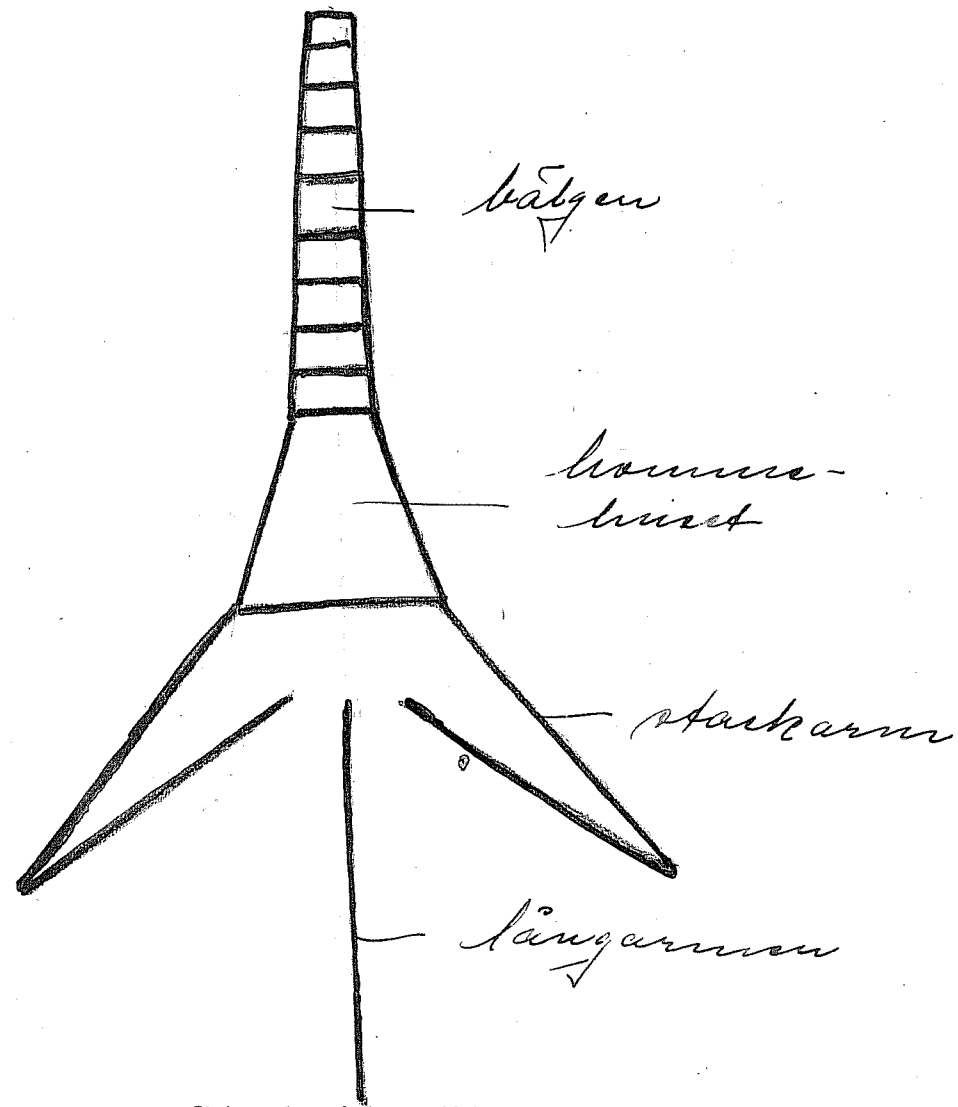
2.

Gäddhornma

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

Skriv endast på denna sida!

Lars & Torkel Skriver

d/

Gringarn

Sedan gammalt användas
långs buren gringarn eller foger-
garn till gäddfiske.

Två råda garn ligga rygg
åt varandra. De två yttersta
spållas grimmarna, den mittersta
helt enkelt boornen. Boornen är
gjuten brunnbrädet, och grimmarna
äro endast till för att stödja detta.
Den vanliga benämningen på gjuten
nätmarkörna utar ryggar och boornen
är boornen. Så på alla nät.

Maskarna på grummarne äro
1 fot långa och mellan benitarna
på höfterna ha vi 45 mm.

Vägen, kören, äro 6 fot djupa och
ett körgrepp är vanligtvis 50 furens
långt.

Är gammalt har man an-
vänt såv till flöts på kören.
Såvbitarna vanligtvis c:a 1 dm långa
och på tre stycken bundna
samma till ett flöts.

Grummarna besittes omkring
en s. s. havet. (se beskrivningen).
Denna havet c:a 1 dm lång.

5.

Vid sydlig vind händer ofta
att man 'Fograr'. Man upprekar
en lämplig plats strax brytt till land.
Bottenen bör vara beväst med grö-
gräs v. d. och rik på gräset för
gäddorna. Bakom stenar och holmar
brukar även gäddorna hålla till.

Man rör en bit ut från
land, endast några famnar.
'Fograr' sätter fart vid ett trö pöto,
en 'bo'. Vid denna bindes nätet.
Detta fortsätter några famnar
ut till sjöss, vider sedan tvärb
av och följer parallellt längs med
land c:a 2 nåls längd. Så bryter
man åter av mot land och sätter

fast den borkes ändan vid B. Även
ledes vid en 'bo'. Sedan rör man
bland stenarna fram och tillbaka
och slår ned en stak i vattnet.
Denna stak utgöres vanligtvis
av någon bökgrön, som är lång
och smär. Endast en gång
rör man på detta sätt kladd
vätet och höjer stenarna god-
domen ut i 'fograr'.

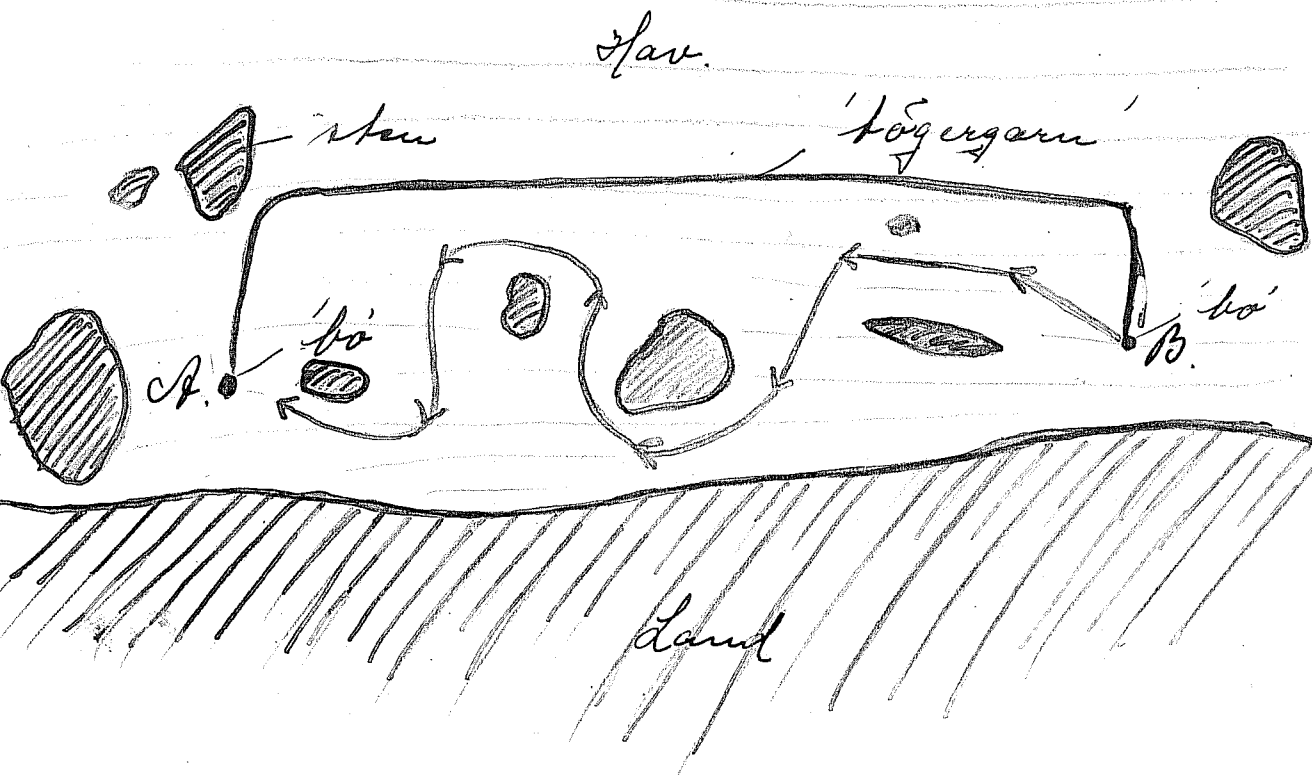
Därefter tages vätet upp
med höjaren vid A. och vidare mot
B. Sedan bär det hända att man
far till en annan stak och 'fograr'
där. Detta slag fiske är dock mycket
smärträngande och fångsten
mycket obetydlig.

Fogring

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

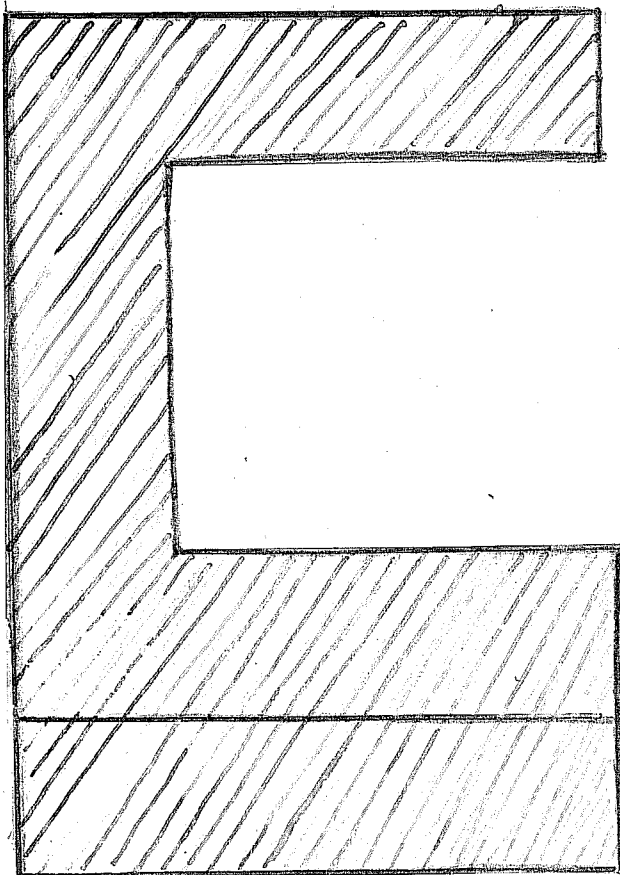

Skriv endast på denna sida!

Färging.

3425

Harvet
nat. storlek.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9.

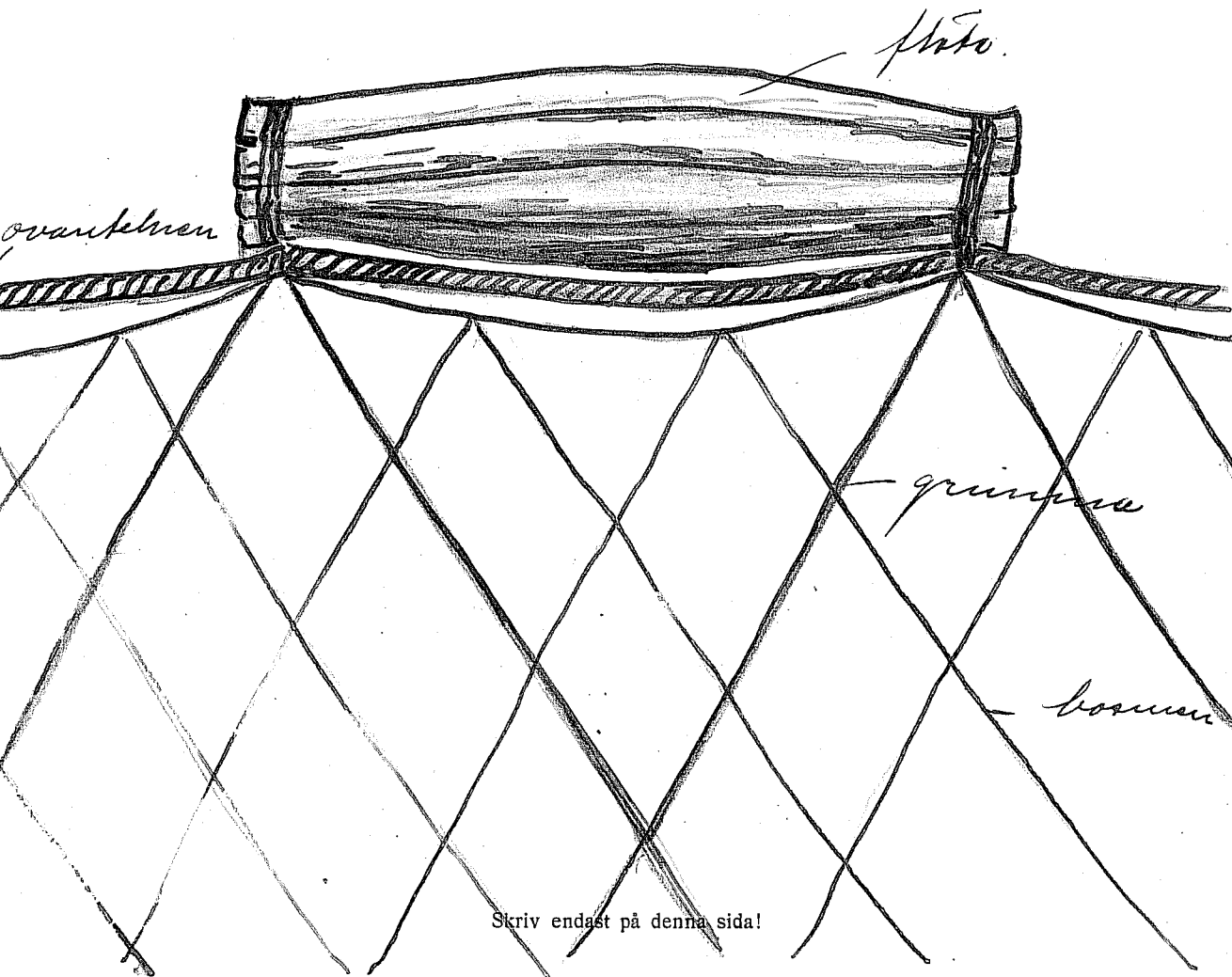
Skriv endast på denna sida!

2455

dringarn med sävfoto.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11.

Isnot.

Om vintern, så man skall
ha lust till iskröpparna drages
isnot rygg i Gårjöns.

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12.

Förskifister.

På vårarna, när försken
går in mot land, ligger den med
riktygar och baxningagarn. Några
parstilda förskan användas.

Thundregarn.

För en del år sedan köpte
Pierberg Thundregarn. Fick emellertid
ej någon vidare användning för
det, och rådena garn användas
nu ej längre.

Åskåringssam.

Dessa äro till konstruktions-
av samma typ som tidigare.
Frådan är dock här ganska och mellan
konsterna på markerna 50-80
mm.

Ringberg köpte tingarna en gång
och knöt sjätte lagarna av lietta-
den. Hade emellertid benäget att
vårat i ytan, för att 'märk' som
och att ringa det. 'Märk' beskriver som
min skriftligt skrivna ögon av 1 stund.

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15.

stortak. Långarna äro de nygr man
barnullsgarn. Läta de vara i färd.
Dropt mest om hristarna som släpa
djur äro i farten. På våren kan
man med fördel använda långarna.
Brukas dock ej nu.

Ofta händer att det kommer
rik i bågarnen och vice versa.

Liknöt.

Vänligtvis kallad riga.

Sedan gammalt har man
fiskat rik i Skrävbån samt i ha-
vet utanför och vid sidorna av ä-
ngsningen. Typte i sin användelse
vid detta slags fisker en rot rikenoten.

En gammal stadga föreskri-
ver markernas storlek i säcken
eller påsen. Ej mindre än 30 mm.
får det vara mellan benutarna
i själva garnpåsen. På armarna
är dock markerna något större.

På rikensten är annarna av
olika längd. Den ena annen har
en längd av 20 famnar, under det
att den andre endast mäter 10 fam-
nar. Jätva luggen är 5 alnar djup,
och präsen 8 famnar lång.

För i tiden använde man i
vanliga fall ^{trä} barkflöten, numera
användas utedragna flöten av
bark på annarna. Jätva luggen
mycket här emellertid av en bräda.

Den sänke har man redan
gammalt använt hållstenar av
gamla betydande storlek. De väga
vanligtvis 2 teg. stycket. I ena sidan
där stenen smalar till, borrar
man genom den, och i detta hål

stickes nu det band, som fastger
stämman vid undersökningen. Samtliga
sittu på ett avstånd från varandra
och ej fullt klädda.

Det är dock endast d, stället
i ån nedanför Mollarna som är
lämpliga att fånga rita på. En
sådan plats hittar man ett drä,
och man stiger mellan nedre
och övre dräet. Det försvårade
är betydligt i själva årsmunningen,
under det att andra fångstplatser
ligger längre upp.

Likfintse med rot tillgås sålunda.
På ena åkanten vid ett drö har man
slagit ned en påle af (Fickninga)
Vid denna påle fastgöres en tina,
resterad, som löper tvärs över än
till andra sidan, där den fastgöres i
ett o. h. håll.

Detta håll består av två i
jälva åkanten nedåtta pålar. De
stå på en slus avstånd från var
andra och rygs bära i övre kanten
en bräda som i ena ändan har
en insparning (Fickninga)

Oastadskit slutar vid hållet med
en fyrkantig brädlapp och då jätten
huden lagts in i brädans spåra lind-
rar brädlappen sträckt att slutas

fäll.

20.

Strecket fortsättes emellertid förbi
jacket och trädkanyren till den andra
prälen vid fjället. Emellertid svan-
ken på prälen läggs. Därav ett varv
och fortsätter sedan i längarnen,
som driver längsmed strömmen.
Vid den börjar de vid säckens och
strömmen kommer att gå upp
mot strömmen en liten bit, var
efter man sätter fast ena änden i
land C.

Sedan man påbörjat sätta
noten börjar man sätta vid B,
så att strecket endast håller fast
med trädkanyren i vlykan på
fjället vid B.

Därefter övergår man till
puberingen. I två stycken bollar
ror man en god bit ragg mot än
och under det man sakta driver
ned mot dract putar man.

Den ene jultornen sitter vid ånna.

Den andra ligger i vattnet med en
putt.

Detta redskap utgöres av en s.a
Galmar lång staks, putrastaken,
som i ena änden är försedd med
en klockformig utbuktning. Den
utbuktade trätiten är 1 fot lång
har kinnigt form och är i båda
ändarna försedd med järnbeslag.
Putten hålls nu hängs med i
vattnet varvid bubblor och svansen

rygstår. Fisker skrämmas och
går längs strömmen ned mot
botten.

Man fortsätter med pulseringen
tills man kommerit fram till gylwa
raststekt. Då gå fiskarna på den
enra båten i land. Med ett ryck i
stektet bringar man fräskungen
vid B. att hoppa ut ur gyllet ned
linan. Denna kommer nu att
bestämma en stor båg tillammans
med längaren med mot ricket.
Under tiden pulser man fortfarande
de med den andra båten. De, som
gått i land ha tagit loss stektet
vid A. Under det de draga linan
till sig gå de längs åkanten med

mot C. Noten, Men bättre sagt,
långvarnen kommer så att engra
i en både och jistern 'bras' in i
päsen.

När de båda armarna på
noten äro lika långa gå äro de
andra jisterna i land. De sluta
rygga med jistningen och draga
stakarna mot land, så att de
båda armarna komma att följis
åp. Till slut drages så päsen rygga
med sina eventuella ritens.

Litfistest bryas enligt lag
från 1868 ej förrän den 24 oktober
och notdagningen fullträdes till
den 8 december.

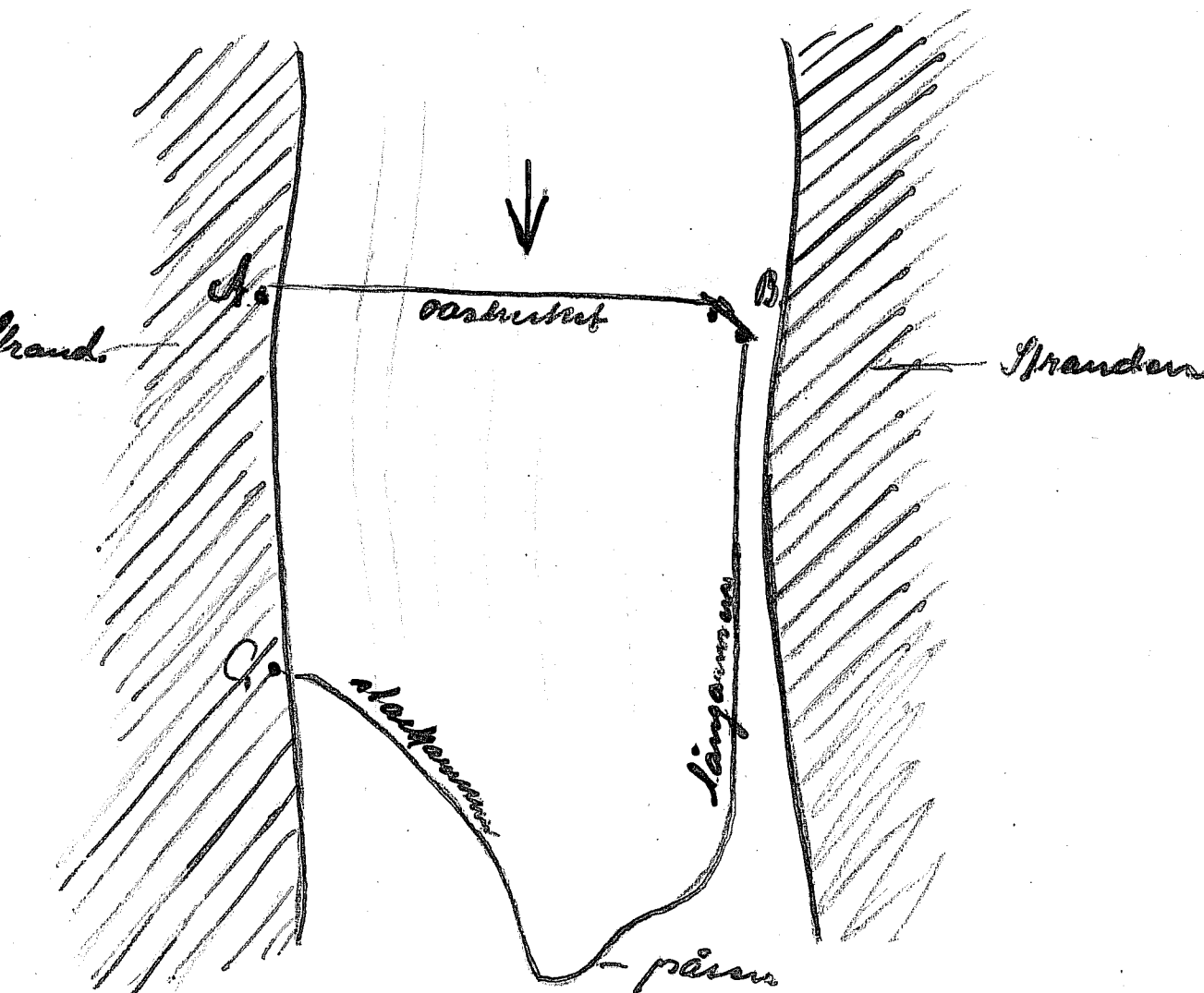
Äldstnämnd endast bänderna
ha rätt till fiske i ån, blis det
ringa yrfiskars, som ägna sig
på detta slags fiske.

Liknast.
Väster rättes ut.

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25

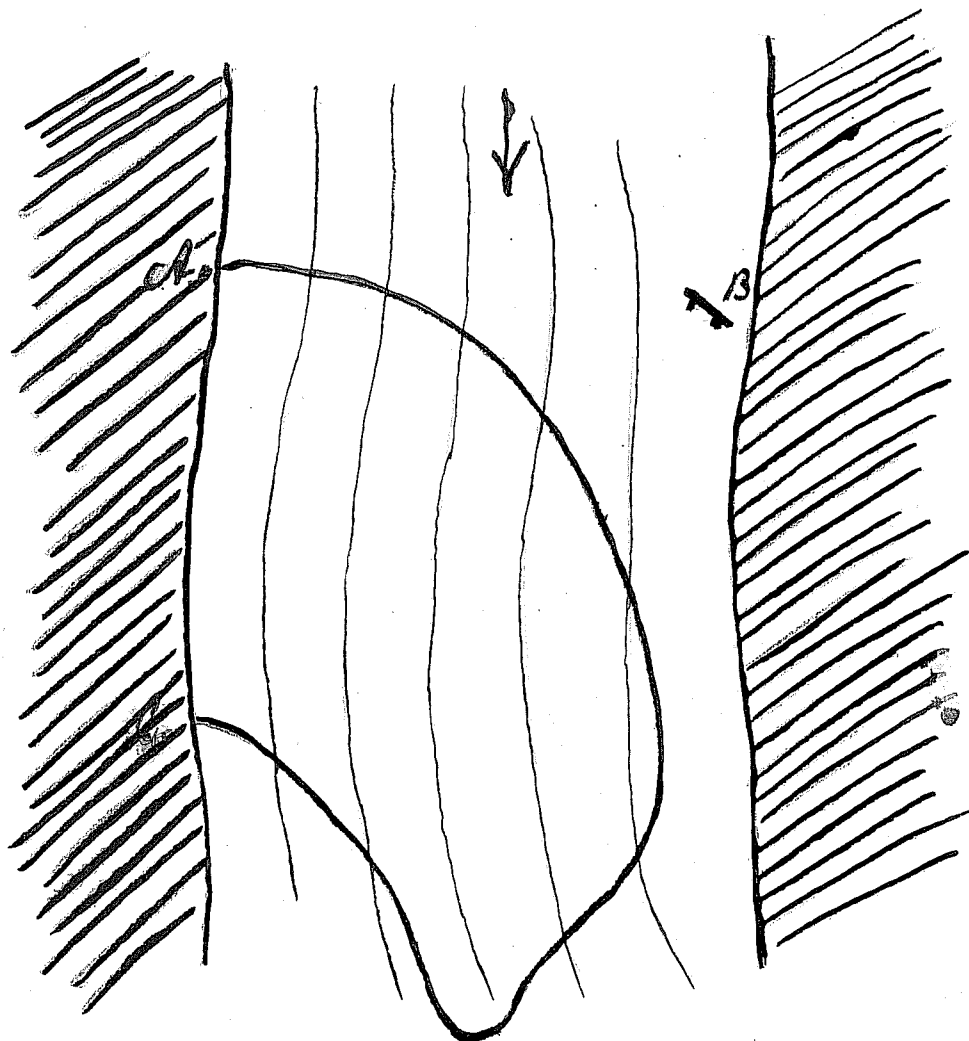

Skriv endast på denna sida!

Likrot. 3425
Noten rymmer in fisker i påsen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26.

Skriv endast på denna sida!

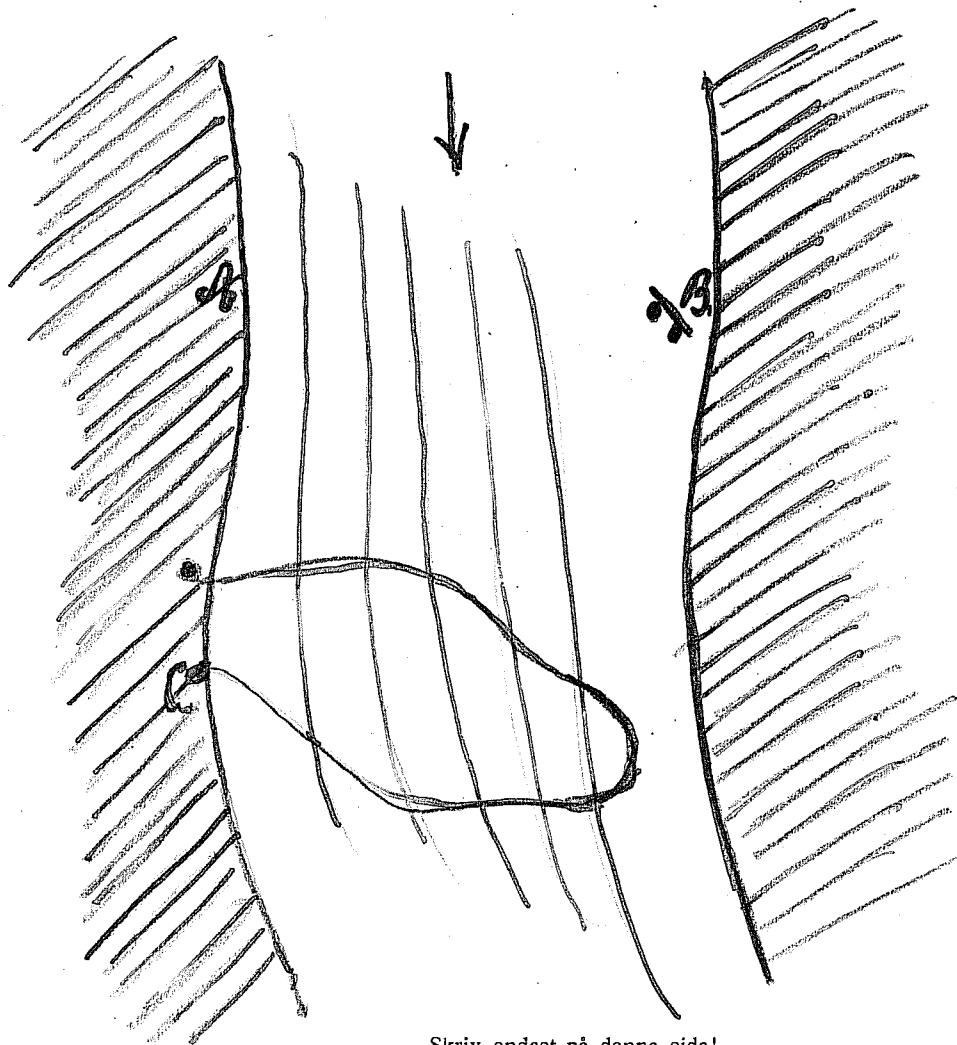
Lilaväst.

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vatnen drages upp på stranden.

23

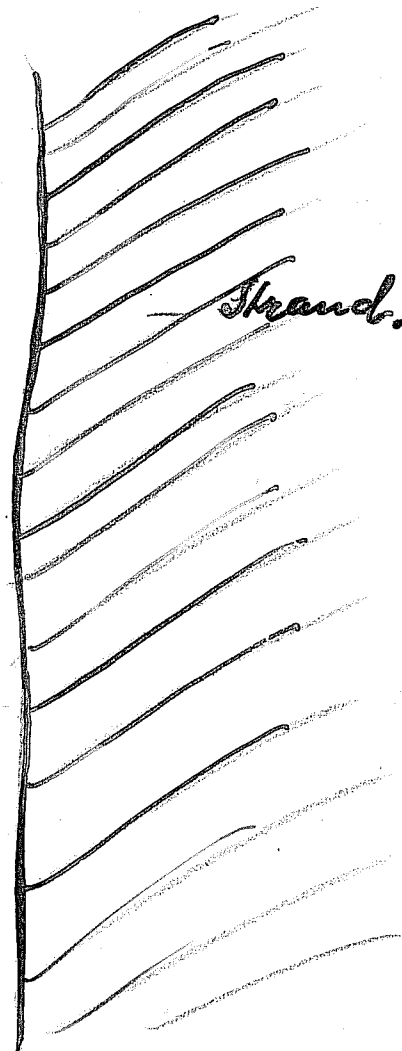
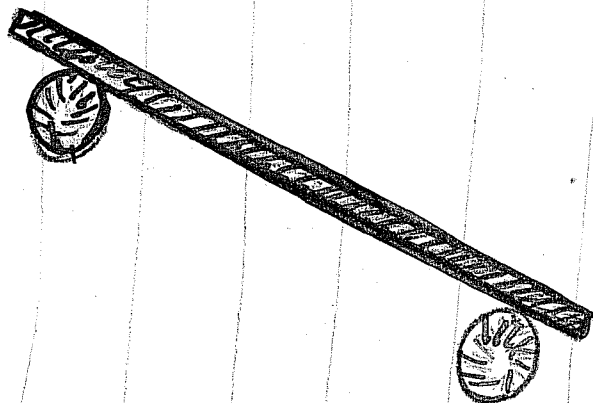
Skriv endast på denna sida!

Litenst.

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Håll rätt överifrån.

Strand.

28.

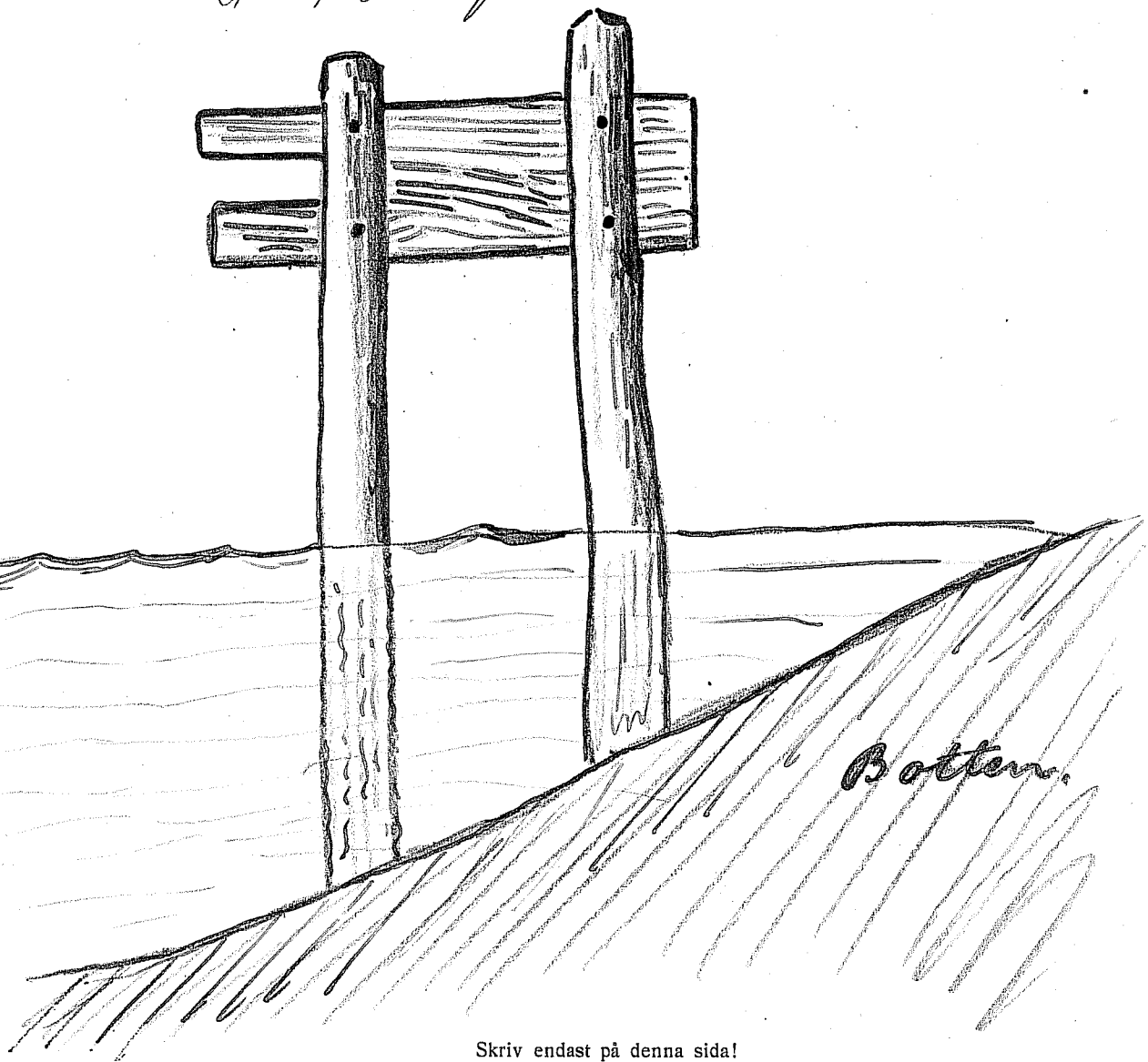
Skriv endast på denna sida!

Litenst.
Häll, sett från viden.

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29

Skriv endast på denna sida!

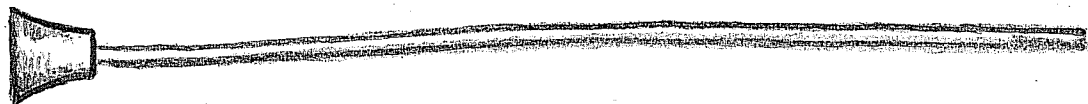
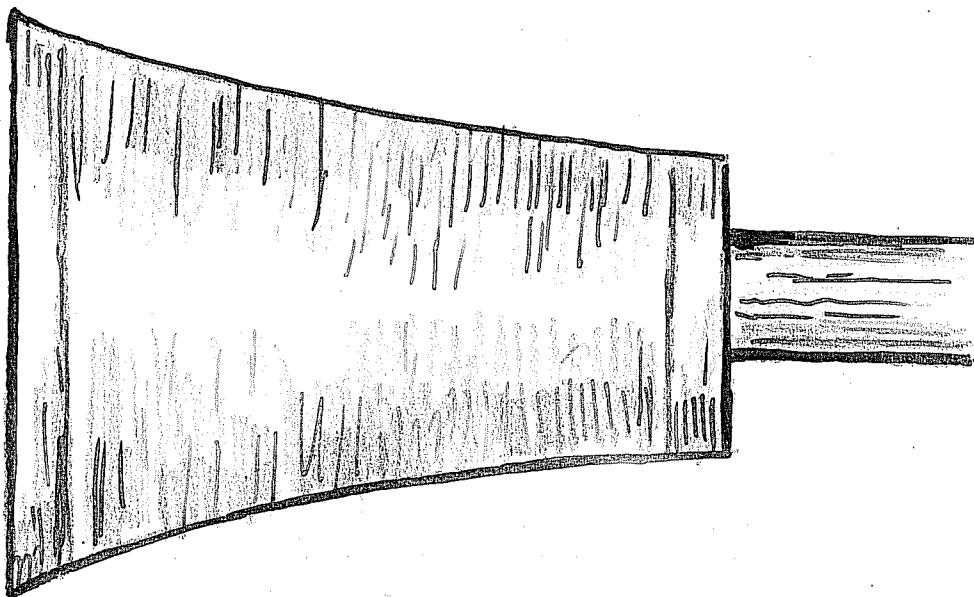
Sikr.

Publ.

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30.

Skriv endast på denna sida!

Sikgarn.

Yrkessikgarnna, som y ha
rättighet till fiske i an begagna
sig av sikgarn då de skola fånga
sib.

Ljåwa näten äro 60 mm
mellan varje band och måta 4-6 fot
i höjd. Till flöte användes korta,
till sätker små hejstens bitar.

På var sida om årmynningen
sattes nu sikgarnen. Vid liakanten
där det grunda vattnet övergår i djupt.

lägger man ut ett stort tröflöte,
som är ungefär 1 alm långt. Det
är något årbängt och tilljestrat
i ena ändan. Där finnes ett bål
att fästa rep i. Från detta flöte
löper en linna ned till botten,
där den är fastgjord vid en dragg.
En annan repstump löper bort
till kvantelen på nätet. Denna
repstump är något 2 alnar lång.

Kvantelen görs fast vid
repstumpen och en 4-5 nät rätts
så efter varandra ut i sjön vinkel-
rätt mot stranden. En sådan
rad gånne kallas en tank. Denna
rätts på c:a 100 meters avstånd
från varandra och underströmda

Man samme fisker 10 st. på en
stående bryg med stranden.

33

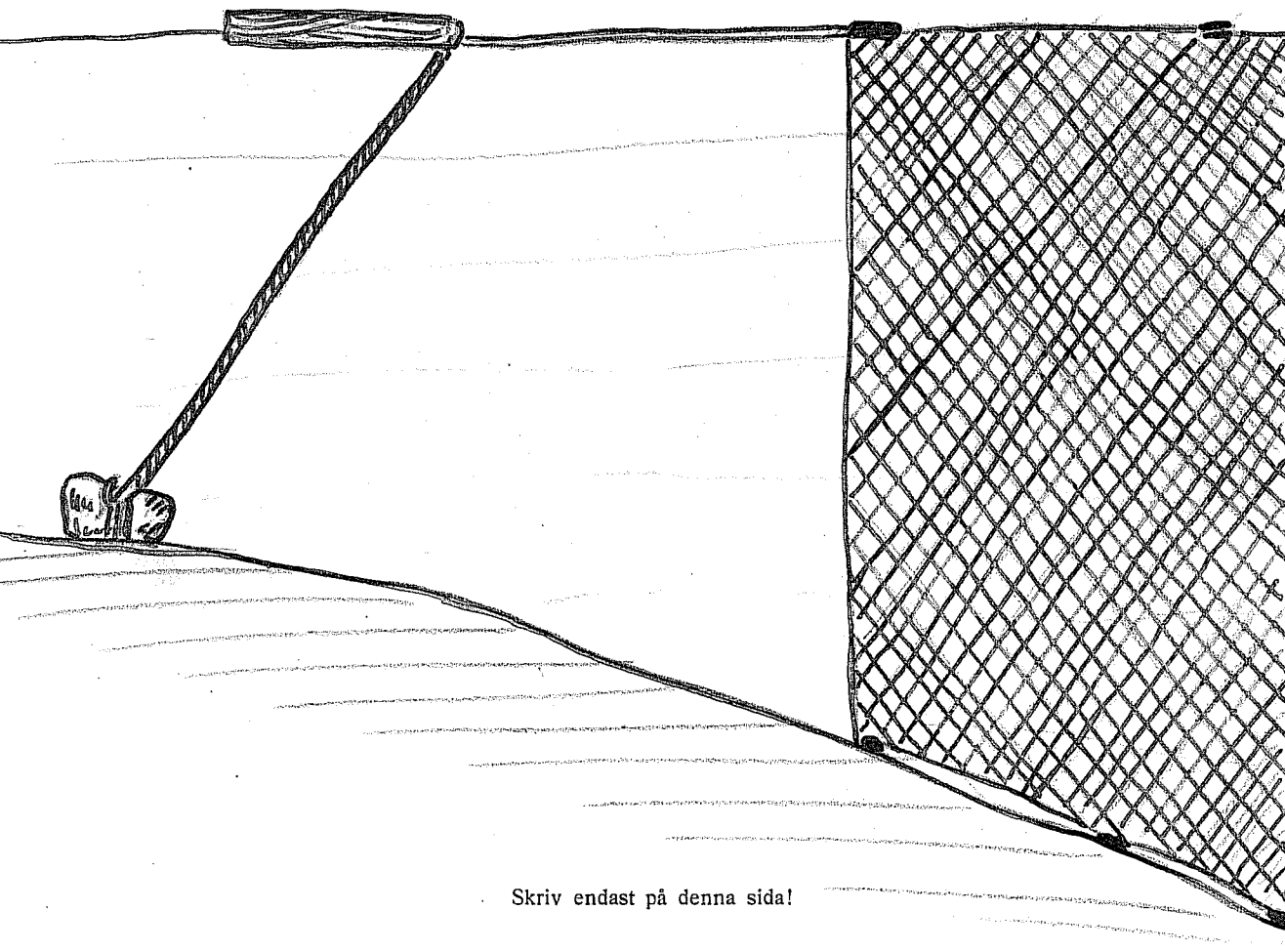
Man sætter på kvælden
Det er nemlig da, man fisker på
på natten. Efter 10 får man
ingen rib. På morgenen, når det
lysner kan man fiske, såvel
man i tågen som stå over et
dygn.

Liknät

3425

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

34.

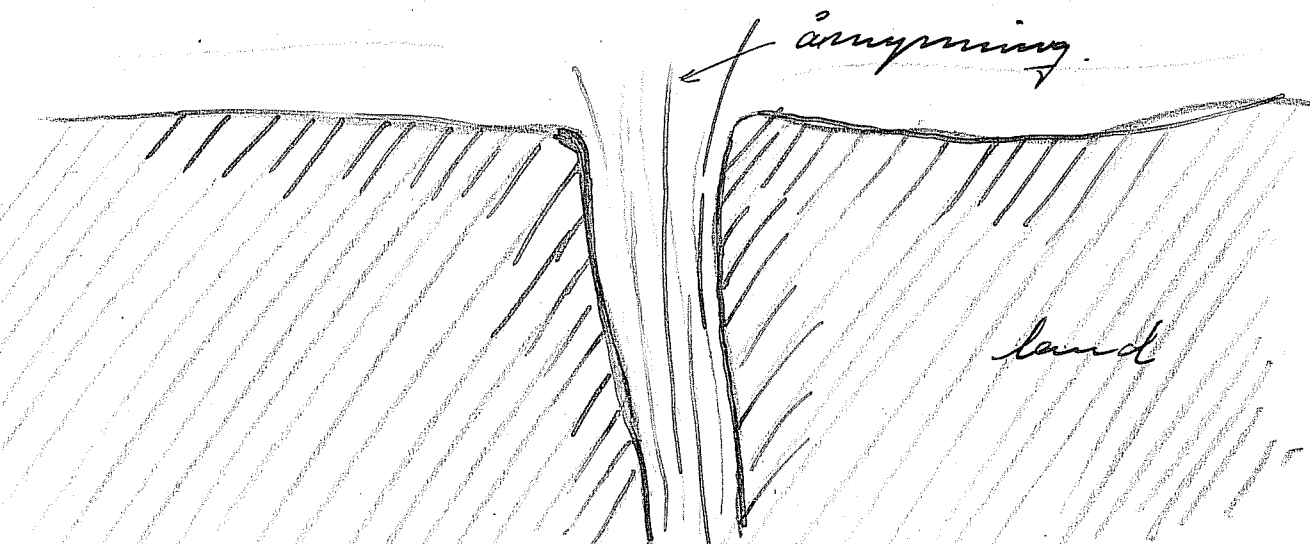
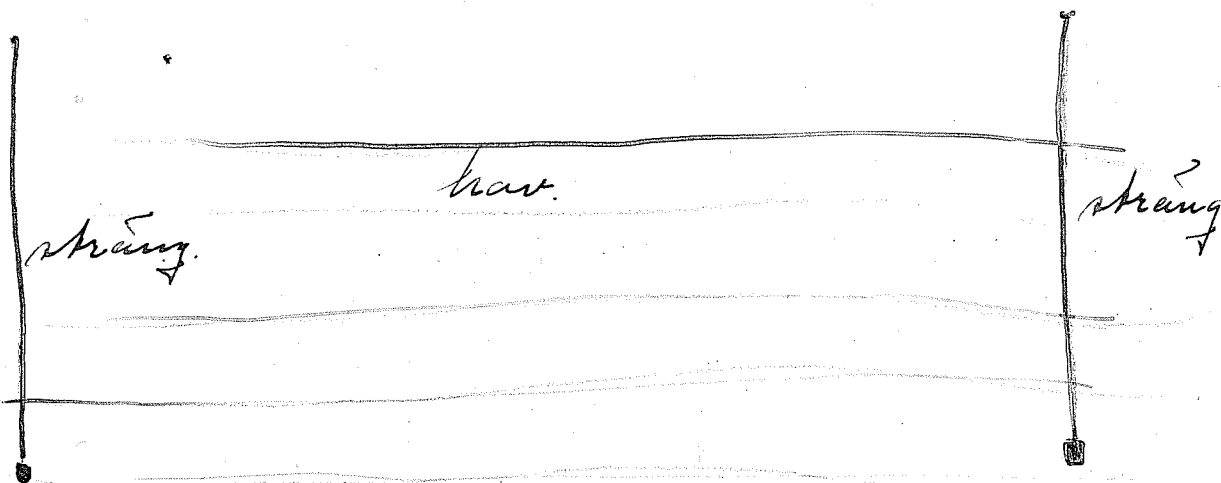
Skriv endast på denna sida!

Lohrät

225

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35

Skriv endast på denna sida!